

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

X. Nescit homo, utrum amore, an odio dignum sit, sed omnia in futurum
servantur incerta. Eccl. 9. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

aliquid petere non videntur, quàm ut
manifestant; quis neget? sed fide illis,
si tum videbis. Transitus, quem
concocti fieri quasi transitus via pu-
lice transitus continuis atque perpe-
tuis, transitus, qui tantam trahet ser-
vatem, ac si foret commoratio sta-

bilis. & talem sui illis transitum con-
cedes? Hostibus juratis, proditori-
bus, Tyrannis, prædonibus publicis
non permittitur transitus: tales au-
tem sunt demones, qui te
tentant, si bene
nôsti.

X.

*Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit, sed omnia in futurum
servantur incerta. Eccl. 9. v. 1.*

Confidera Ecclesiastem non loqui
hoc loco de quocunque genere
hominum, sive justis sint, sive pecca-
tores: de Justis loquitur, quia pec-
catores manifestè sciunt se esse dignos
odio: Justi non sciunt manifestè se
esse justos, atque adeò neque sciunt se
amore dignos. Causa discriminis est,
quia peccatum totum est opus no-
strum, & ideo facillè constare potest,
an illius ejusdem rei. Gratia infusa,
nobisque inhaerens, quæ justos facit,
vix est opus DEI, & opus quidem in-
timum, & quod percipi nequeat, &
se consistare nobis haud potest, an eo-
rum exornati. Scimus equidem,
hanc certò sequi, si debita dispositio-
nes antecesserint: de his verò quis
nobis securitatem præstabit? Duo
tantum sunt canales, per quos gratia
sanctificans derivatur, Baptismus &
Poenitentia. primo peccatum dele-
tur Originale, altero Actuale. Quo-
ad primum necessaria est intentio Mi-
sericordiae, quæ nobis manet penitus oc-

culta. quoad secundum ultra inten-
tionem Ministri requiritur ex parte no-
strâ detestatio peccati, quæ comple-
ctitur veram poenitentiam, verum-
propositum. de his verò quis certos
reddit, quòd perfectionem attigerint
requisitam? quippe negari non po-
test scriptum esse: *cum quaesieris Do-
minum, invenies eum*: sed videmus
adjungi: *Si tamen toto corde quaesieris
eum, & totâ tribulatione anima tua.*
Deut. 4. v. 29. Atque in hoc ambi-
guitas versatur. *Nescit igitur, nescit
homo, utrum amore an odio dignus sit,
sed omnia in futurum servantur incer-
ta, id est, in futurum tribunal Christi.*
Donec ibi comparebimus, vivemus
semper de nobis ipsis incerti, adeò, ut
nec sciamus, an simus salvi futuri.
Proinde, cum dicitur: *Nescit homo,
utrum amore an odio dignus sit*, de
quovis odio intelligitur. Intelligi-
tur de odio simplici, quo odit DEUS
peccatorem, cum eum videt existen-
tem in peccato, & ejus causâ illi qui-
dem

dem irascitur, sed tolerat tamen, quod est odium indignationis. Rursus intelligitur de summo odio, quo DEUS illum persequitur, cum videt existentem in peccato, & ejus causam non irascitur duntaxat, sed etiam permittit, ut in eo moritur, & pereat, quod est odium reprobationis. Et tu in incertitudine versaris adeo horribili, nec moveris? *Timor & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebrae*, id est, quia contexerunt me tenebrae. *Timor* quoad statum presentem, *Tremor* quoad futurum. Pl. 54. v. 6.

2. Considera, quomodo primam fronte videri possit DEUM dure nobiscum agere, dum per omnem vitam tantam incertitudine suspensos tener, cum tam facile ipsi foret, si vellet, eam nos liberare. nihilominus non poterat ille melius necessitati nostrae consulere. quippe si certi essemus de bonitate status nostri presentis, quam pronum foret nos superbiere, & sic excidere eo statim? & si certi essemus de felici exitu, quam facile contingeret nos negligere presentem statum? & dices potuisse Dominum largiri nobis tantam abundantiam gratiae, ut utrumque periculum vitarem. ita sane; & cum nihilominus id non faciat, signum est eum causam habere gravissimam potius omittendi quam faciendi. & quis medicus ab aegris prescribi sibi leges patitur circa modum illos gubernandi? ipse scit, qui sint modi utilissimi, & non illi. o quantum hauserunt commodi etiam majores

sancti ex hac incertitudine videlicet quidem sed beata! in omnia tempora maximos Ecclesiae Sanctos persequitur quia ista fecit, ut non modo illi manserunt coram DEO semper moderati servarent, in cuius manibus videlicet esse sortes suas, sed etiam coram hominibus; quos merito poterat procar meliores se. Quae sunt, quae speras, quia stultice te illis modum reputas? *Nescit homo, utrum an odio dignus sit, sed omnia in hominum seruantur incerta*. & tu tantam habere meliorem te reputas alii, qui coram DEO sunt melius gratiae longae majoris, quam tu. Mox erunt etiam in statu plorandi stulta praesumptio! *Vidimus impium superbum, inquit Ecclesiastes, qui etiam, tamquam viverent, in loco sancto erant, & habitant in civitate, quasi iustorum eorum*. & tamen tunc tempore erant impij. Ecclesiastes 8. v. 16. Quis ergo posset aliquando id ipsum in tumultu inscribi? Itaque sume sapias, dum omnia adhuc incerta sunt.

3. Considera, hanc incertitudinem si rite perpendas, tanto opere providendum ut si in tuo esset arbitrio, ea libera hoc ipso momento certum accipendo futurae salutis nuncium, sed tamen nullo modo curandum foret, quia ut totus ingenti cum fiducia perdat a Misericordia Divina. *Ecclesiastes 12. v. 1. Saluator meus: fiducialiter agam, non timebo*. If. 12. v. 2. o quantum hoc esset meriti, quanta

... & lueri! forte majorem DEO ho-
 ... exhibere non potes. Hinc est,
 ... quod quidam genuinus DEI famulus,
 ... quam annos plurimos luctatus est
 ... anxia cura, quam illi pariebat
 ... cogitatio de prædestinatione
 ... tantam deinde conceperit fiduci-
 ... ut si DEUS in ejus manu posuisset
 ... nemicum pro securitate salutis in-
 ... mentum magno animo diceret, se
 ... ejus conspectu fuisse laceraturum,
 ... pergeret, uti prius, à sola ipsius bo-
 ... nitate pendere. Interea sufficit te ex-
 ... bonæ conscientie testimonium,
 ... quod dicit tibi, te non esse certum de
 ... aliqua tali culpa, quæ in præsen-
 ... te tentatione ininimicum DEI: fecus enim
 ... quod dubitet eundem illico ad sacram
 ... entologesin? sufficit, quod in super
 ... copias in munere tuo, quanto maxime
 ... posses, servire DEO, ipsi placere, ipsius

gloriam procurare. sufficit, quod no-
 ... lis apertis oculis culpas admittere et-
 ... tiam veniales: & tum cogita destina-
 ... tum tibi Paradisum. *si cor nostrum non
 reprehenderit nos, fiduciam habemus ad
 DEUM.* 1. Jo. 3. v. 21. Dices Judicia
 Divina esse occultissima. quis nescit?
Judicia DEI abyssus multa. porro quid
 agere oportet etiam in tanta abyssu?
 semper recurrere ad DEUM, semper
 illi se commendare, semper dicere, ne
 permittat unquam te esse proditorem
 sui. Quod si feceris, fiducia, quam
 in ipso collocas, quavis securitate am-
 plius præstabit, quia quantum ista ad-
 deret quietis, tantum detraheret me-
 titi. *Erit tibi animatus in salutem,
 quia in me habuisti fiduciam, ait
 Dominus.* Jer. 39.
 v. 18.
 * * *

XI.

*Fili accedens ad servitutem DEI sta in Justitiâ & timore, & prepara
 animam tuam ad tentationem.* Eccl. 2. v. 1.

Considera, quomodo tentari sit
 commune non incipientibus
 tantum, sed etiam Proficientibus, eti-
 am perfectis. Unde Christus ipse di-
 gnetus est tentationibus subijci, ne
 quis existimet eas sibi inconuenientes.
 Videtur ergo non fuisse hic dicendum
 de Ecclesiastico: *Fili accedens ad ser-
 vitutem DEI prepara animam tuam ad
 tentationem.* sed potius: *fili, qui ac-
 cessisti: ut daret commune omnibus*
 R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

documentum. Nihilominus dicere
 ille voluit: *Fili accedens*, quia si etiam
 Proficientes & Perfecti in statu suo pa-
 ti possunt tentationes gravissimas, non
 possunt non pati Incipientes, ob furo-
 rem demonis, quo illos atrocissime
 persequitur, quos videt ipso facto de
 suo profugere dominio. *Nunciatum
 est Regi Aegyptiorum, quod fugisset po-
 pulus Israhel, qui dicitur in Aegypto
 currum fuisse, & persecutus est filios
 Israhel.*
 Bbb bb